

Садржај

1. Увод 2
2. Географски положај 3
3. Државно уређење 4
4. Историја 7
 - 4.1. Грчко-персијски ратови 7
 - 4.2. Супарништво с Атином 8
 - 4.3. Пелопонески рат 8
 - 4.4. Спартанска хегемонија 9
5. Краљевци 10
6. Спартанска војска 11
 - 6.1. Војна организација 12
 - 6.2. Спартанска морнарица 13
7. Економија 13
8. Религија 14
9. Закључак 15
10. Литература 16

1. Увод

Античка Спарта (старогрчки-дорски дијалекат Σπάρτα, старогрчки-атички дијалекат Σπάρτη, уобичајени старогрчки назив Λακεδαιμόνια/Λακεδαίμων) је била град-држава у античкој Грчкој која се налазила на југоисточном делу Пелопонеза, у долини реке Еуроте. Античка Спарта је остала у светској историји позната по њеној војној снази, грађанској дисциплини, милитаристичком друштву као и по великом броју робова. Поред тога, Спарта је остала позната и у грчкој митологији по миту о Хелени Тројанској. Античка Спарта је била најјача војна сила у античкој Грчкој захваљујући агоги, систему закона уз помоћ којих је Спарта постала снажна војна сила. Иако је територија античке Спарте била насељена током микенске доминације Грчке, историје Спарте почиње после дорске инвазије на Пелопонез око 1100. п. н. е. (иако археолошки докази тврде да се дорска инвазија десила касније) и завршава се након римског освајања Спарте.

Античка Спарта је почела да израста у војну силу током 7. века п. н. е. Дуго времена Спартанске фаланге су сматране готово непобедивим. Спарта је играла је одлучујућу улогу у Грчко-персијским ратовима почетком 5. века п. н. е. и достигла је врхунац након победе над Атином у Пелопонеском рату, 404. п. н. е. када је овладала већим делом хеленског света.[5][6] После пораза од Тебе 371. п. н. е. Спарта је почела да пропада у дубоку кризу, која је била већином демографске и економске природе. Спарта није учествовала у походу Александра Македонског против Персије, 334. п. н. е. Током друге половине 4. века п. н. е. и прве половине 3. века п. н. е. Спарта је задржала своју политичку слободу али је изгубила њено важно место на грчкој политичкој позорници. Другом половином 3. века Спарта постаје опет накратко важан политички фактор у Античкој Грчкој, само да би преживела пораз од комбинованих ахајско-македонских снага 222. п. н. е. Спарта је стављена потпуно под контролу Рима и Ахајског савеза 195. године п. н. е. када је и коначно изгубила своју политичку независност. Током римске окупације Грчке, Спарта је задржала одређени степен аутономије.

Захваљујући ситему закона који су били установљени под именом Велика ретра, Спарти је омогућено да израсте у најснажнију војничку силу у Античкој Грчкој. Осим своје милитаристичке природе Спарта је остала позната по специфичној друштвеној подели на Хомије, Перијеке и Хелоте. У Спарти је постојала, такође и једна специфична врста владавине која није била чисто дефинисана ни као монархија, ни као аристократија, ни као олигархија као ни демократија. Додатно

у Античкој Спарти жене су уживале много већа права него у остатку хеленског света и држале су прилично висок положај у спартанском друштву. Спарта је, међутим због њене искључиво војне природе, била затворена за утицаје других народа, није прихватала туђе идеје, створивши своју затворену оскудну културу, лишена великих уметничких дела. У савременом свету Античка Спарта се сматра најкарактеристичнијим примером милитаристичке државе у светској историји која је била искључиво настројена да прави снажне војнике. Античка Спарта наставља и данас да добија поштовање због необичне природе њене културе. Поштовање према спартанској култури и начину живота, који је нарочито испољен у Западном свету, назива се "Лаконофилијом".

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com